

[Kjær Rasmussen.]

get lovforslag har fået. Det er måske grunden til, at et enigt udvalg nu kan indstille lovforslaget til vedtagelse.

Under første behandling blev det fra vor side gjort gældende, at vi skulle se at komme af med diverse fødte formænd. Det er nu sket dér, hvor det overhovedet har kunnet lade sig gøre. Vi hilser med tilfredshed, at adgangen til oprettelse af børnehaveklasser er udvidet noget i forhold til det oprindelige forslag.

Som man ser af ændringsforslagene, er forældreindflydelsen i den grønlandske skole øget væsentligt. Det anser vi for at være noget overordentlig positivt af den simple grund, at demokrati læres ved at praktiseres. Forældrene vil i fremtiden få øget indflydelse på deres børns skolegang og dermed indflydelse på deres eget samfunds fremtid. Vi anser det for en god ting, at denne lov vil medvirke til at nedbryde formynder-skabet.

Det har ikke været muligt i større omfang at udvide kursusvirksomheden for danske lærere, som skal til Grønland. Problemerne i den forbindelse er store, og derfor må vi indskrænke os til at medgive ministeren alle gode ønsker, når han skal til effektivisere den allerede igangværende kursusvirksomhed; den anser vi for at være meget væsentlig.

Vi kan anbefale lovforslaget.

Bernhard Baunsgaard: Jeg vil gerne her ved anden behandling af dette lovforslag om skolevæsenet i Grønland komme med et par bemærkninger ikke mindst efter den, som det nu er sagt flere gange, grundige behandling, det har været genstand for i udvalget.

For det første glæder det mig, at man i dette lovforslag om det grønlandske skolevæsen har draget den efter min mening helt naturlige konsekvens at anerkende, at også skoleelever har menneskelige rettigheder. Jeg tænker her på ændringsforslaget til § 32, stk. 3, hvor det udtrykkeligt siges, at skoleelever, der er over 18 år, selv kan træffe bestemmelse om, hvorvidt de vil følge dele af undervisningen. Det burde jo være noget helt naturligt og selvfølgeligt, men det er det altså ikke; det er det ikke, selv om man fra mange forskellige sider holder nok så mange taler om at opdrage til ansvar og demokrati. Selv om man har

holdt disse taler, har man ikke hidtil draget den nødvendige konsekvens og givet disse 18-årige elever rettigheder til trods for, at det er krævet i andre danske love. Det er jo snart længe siden, jeg for andre dele af skolen drog dette problem frem, men til i dag har det tilsyneladende ikke fundet sin løsning. Jeg håber nu, at vi i den øvrige del af den danske skole kan nå lige så langt, som man foreløbig er nået med dette lovforslag i den grønlandske skole.

En anden sag, jeg lægger megen vægt på, er den øgede lokale indflydelse, der har fundet udtryk i ændringsforslagene. Det glæder mig af flere grunde; jeg skal blot nævne et par.

Den grønlandske skole er jo en statsskole, og jeg synes, der er noget meget glædeligt og meget opløftende i, at det hermed er fastslået, at også for en statsskoles vedkommende kan man give adgang til stor lokal indflydelse, ikke mindst stor lokal forældreindflydelse. Jeg håber så, at denne øgede lokale indflydelse, især forældreindflydelsen, vil medføre, at vi næste gang, vi skal behandle et lovforslag om skolen i Grønland, vil få forslag fra forældre og skoleinteresserede i al almindelighed i Grønland. Sådanne henvendelser ville have været meget nyttige, da vi behandlede dette lovforslag — det er en bestemt sag, jeg tænker på — men jeg håber, at sådanne forslag kommer frem næste gang.

Det, jeg tænker på, når jeg siger, at jeg gerne ville have haft forældrehenvendelser, er eksamensordningen i Grønland. Jeg forstår meget vel, at man i Grønland vil sikre sig, at grønlandske unge kan fortsætte videre i uddannelsessystemet, f. eks. i gymnasiet, men jeg har i udvalget fremført og vil gerne understrege her, at det ikke er nødvendigt for en videregående undervisning f. eks. i gymnasiet, at man har lært et bestemt antal årstal, eller at man f. eks. ved noget om, hvordan København styres. Den unge, hvad enten han bor i Grønland eller i den øvrige del af riget, skal, når han eller hun søger ind i gymnasiet, kunne dansk, fremmede sprog og matematik; i historie og mange andre fag er det ikke nødvendigt, at man kan et bestemt pensum. Jeg har på fornemmelsen, at man lidt for strengt har skrevet disse paragraffer af efter de gældende danske regler, men jeg håber, at